

[Niels Hølvæg Petersen.]

se, så meget des mere som den seneste franske beslutning betyder, at udsigterne til, at vi med det første vil være i stand til at se fælles anstrengelser og fremskridt, vel ikke er særlig store.

Man kan spørge, om det så ikke kan betyde et mere realistisk samarbejde inden for EF, hvor man undgår de store topmødeerklæringer, som alligevel viser sig ikke at holde, hvad de lover. Det er muligt, at der kan komme et fremskridt af dette, men stadig væk forudsætter det, at de vanskeligheder, der foreligger, også overvindes i denne omgang.

Jeg har ikke meget lyst til at forfølge diskussionen om det færøske fiskerispørgsmål yderligere. Vi er selvsagt enige i, at Færøerne skal træffe deres egne afgørelser, men vi ønsker omstændighederne omkring det, der skete på Ministerrådsmødet den 14.-15. januar, og den senere erklæring fra det færøske lagting nærmere belyst, og jeg går ud fra, at der bliver lejlighed til i markedsudvalget nærmere at diskutere og få en redegørelse for, hvorledes disse handlingsforløb har været. Jeg vil godt slutte med at sige, at efter min opfattelse burde det ikke være forekommet, at man traf, skal vi sige det valg, man gjorde fra den danske regerings side, uden at det havde været forelagt markedsudvalget.

Knud Thomsen (KF):

Jeg sluttede mit indlæg i formiddags med at sige, at der var et enkelt punkt i udenrigsministerens redegørelse, jeg ville komme tilbage til senere. Det var punktet om Færøerne. Jeg har siden hørt hr. Patursson tale, og jeg har hørt statsministerens redegørelse, og jeg kan herefter sige, at det er vor opfattelse, at regeringen ikke kunne have handlet anderledes, end den gjorde.

Vi kan derfor nu give tilslutning til udenrigsministerens redegørelse, som den ligger foran os.

Jeg vil kun sige et par enkelte ord mere. Det har været interessant at have denne første markedsdebat efter valget, hvor vi har fået 5 nye partier ind i folketinget. Man sidder så som en af de gamle og garvede og lytter til, om disse 5 partier nu også i en markedspolitisk debat indtager det standpunkt, man havde ventet af dem forud, og

det synes jeg stort set har været tilfældet. Når jeg overhovedet kommer ind på det, er det, fordi jeg på et enkelt punkt har en let undren i mit sind, nemlig med hensyn til hr. Tillisch' indlæg i salen, navnlig i formiddags.

Hvis jeg husker ret, var det dog mildere toner over for dansk markedspolitik og over for fællesmarkedet, der lød fra fremskridtspartiets side forud for valget end den overordentlig stærke skepsis, der i dag kom til udtryk. Ganske særligt blev det indskærpet, at alt, hvad der gik ud over, hvad vi havde tilsluttet os den 2. oktober, skulle ud til folkeafstemning, samtidig med at man ønskede at skærpe forholdene med hensyn til den parlamentariske kontrol.

Grundloven siger ganske tydeligt, hvad der skal ud til folkeafstemning, og det er afgivelse af suveræniteten. Det er der ingen tvivl om. Andre beslutninger, anden lovgivning, som måske ingen tænker på i dag, kan vedtages i folketinget med almindelig majoritet og behøver, hvis det ikke indeholder suverænitetsafgivelse, ikke at komme til nogen folkeafstemning.

Endelig er der forholdene i markedsudvalget, som jeg meget godt forstår at adskillige af de nye partier har interesseret sig for. For mit personlige vedkommende kan jeg da godt være med til at udstøde et hjertesuk. Jeg synes, man har tilbragt mange timer i markedsudvalget, som man måske kunne have tilbragt med noget bedre, men det har bestemt ikke været hverken ledelsens eller de pågældende ministres skyld. Det er imidlertid ikke mig, der skal lære andre parlamentariske sædvaner. Det er et frit hus, hvor enhver kan gøre, hvad han vil.

Men én ting synes jeg man må have lov til at sige, og det er, at det danske markedsudvalg aldrig kan blive et overministerråd. Så forvrider vi nemlig proportionerne. Jeg holder meget mere af de udtalelser, hr. Brusvang kom med på sit partis vegne, nemlig at vi, som det ligger, skal drøfte tingene, men vi må give vore ministre et rimeligt forhandlingsmandat og en rimelig bevægelsesfrihed, for ellers går det praktiske liv i stå over for dette.

Det var kun disse bemærkninger, jeg ville benytte denne lejlighed til at fremkomme med. Jeg tror, at både nuværende og tidligere markedsministre ved, at vort parti al-